

DEZSŐ KATALIN

Síkmodellek

*Parancsra nőtt virágokon lépek,
tulajdonom már minden famodell,
enyém a táj. Megtartó vidékek
képével élek, abban alszom el.*

*Aktot tár elém a csapzott mező,
a levegő belengi, a vásznom
síkságban nyugvó, szétrígott redő.
Két nyírfaág tartja minden álmom.*

*Derengő délibáb most a város,
minden hegy peremén Istenhez ér,
a kopott macskakő már csak álmos
barnának látszó, néma kőfedél.*

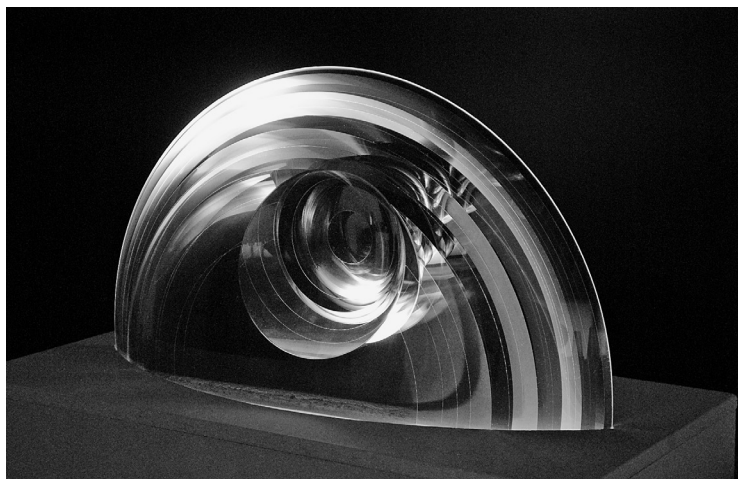
*A horizont ad sík falat a háznak,
a tompa holdsugár meszeli puhán;
a tájon élők még sose fáztak,
tűz nőtt az eladott búza után.*

*És a falvak ifjúsága felnő:
a kukoricáknak lent felejtett magja,
a honvággy egy szétvert, kósza felhő,
jövő-mosta visszaút a hamva.*

Lábjegyzet

*Üveggolyó a könnyed, ha sírsz,
vállamon török sós szilánkra,
s legyen ez köztünk olyan blazírt:
ne higgye el, csak aki látta,*

*hogy szemed dísz e hibás tus,
amelyet te felkensz magadnak,
s ha létezhetsz tőlünk hiátus,
vizet lopunk, a sók maradnak.*

Fekete lyuk, 2014